

ΕΠΙΤΑ ΠΡΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΤΕΧΝΑΙ — ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΤΟΣ Α'	Πάροι τῆ 11 Ιανουαρίου 1908	Αριθ. 32
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΘΕΤΑ Ἐν Ἐξωτερικῷ Ἐτησίᾳ δρα. 22 — Ἐξῆκτες δρα. 2	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΘΕΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ Νικητὸς 53ης Κεφελῆς καὶ Κωνσταντ. Σουλῆς Ἄγιος Νικόλαος	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΘΕΤΑ Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἐτησίᾳ δρα. 22 — Ἐξῆκτες δρα. 2

ΑΝΑΡΧΙΑ

Λέγοντες Ἀναρχίαν ἐννοοῦμεν, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον τῆς ἀπεράντου τελειότητος θέλει ἐξελθῆ μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου τῆς Προόδου, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ ἄνθρωποι τῆς Γῆς ἀπαντες, μὴ ὑπονοῦσι εἰς βιωτικῆς ἀνάγκης, ἀπληραγμένοι προδύσεων καὶ συνειδήσεως ὅτι φυσικὴ ἐλευθερία εἶναι ἡ μετὰ τὸ κοινωνικῶν ἀτόμων ἐθελουσία ἀρδηνολεγγύη, δὲν θέλουσιν εἶχει ἀνάγκην προδικτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν ἀποτρέπωνται τοῦ κακοῦ. — Ἐκαστὸν ἄτομον πρέπει νὰ ὑποδοχθῆ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ τῆν Ἐξελίξιν, τῆν Ἥραν τῆς Ἀνθρωπότητος. Τὸ μόνον συντελεστικὸν μέσον εἶναι οἱ Πνευματικαὶ Ἐπαναστάσεις, αἵτινες θὰ συντάμωσι τὴν ἐλευσίαν τῆς ὑπὸ τῶν νεωτέρων κοινωνιολόγων προβλεπομένης καὶ ἀναπορεύτου Μεγάλης Διεθνούς Κοινωνικῆς Ἐπαναστάσεως. — Ἡμεῖς θεωροῦμεν Ἀναρχικοί, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν μετὰ τῶν ἄκρων ἀναρχικῶν. Ἡμεῖς μελετῶμεν, σπουδάζομεν καὶ ζητοῦμεν νὰ μορφώσωμεν ἰδέας καὶ νὰ μεταδίδωμεν ταύτας εἰς τοὺς ἕλως ἀνδρῶν καὶ ὄμαθετε κατὰστάνας τοιοῦτους ὑπὸ τοῦ παρόντος πολιτικοκοινωνικοῦ ὄργανισμοῦ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Τίσινας ἀριθμοὶ ἐξεδόθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιταλήσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς μικρᾶς μας ἐφημερίδος. — Εἶναι νομίζομεν καιρὸς νὰ ὑπερθυμίσωμεν εἰς τοὺς συνδρομητὰς μας ὅτι ἡ συνδρομὴ τῆς «Ἐπιτὰ Προδῶν» εἶναι προπληρωτέα καὶ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς τὴν ἀποστείλωσι. Τινὲς ἐκ τούτων μᾶς καθυστεροῦσι καὶ τὴν συνδρομὴν των τῆς ἀ' ἐξαμηρίας. — Θὰ παρακαλέσωμεν προσέτι τοὺς συνδρομητὰς μας νὰ μὴ μᾶς ἀναγκάσωσιν νὰ ἐπιταλάσωμεν καὶ πάλιν τὴν ὑπερθύμωσιν καὶ τὴς παραλήψεις μίς, διότι ὁ χῶρος τῆς ἐφημερίδος εἶναι πολὺτιμος καὶ προωρισμένος διὰ πολὺ ἀποδιδιώτερα ζητήματα.

Ἡ ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

(Συγγράμα ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλον καὶ τέλος)
Ἐπιτεθὲν ἐπιβάλλεται ἐξ ἀνάγκης εἰς πᾶν ἄτομον τὸ ἔργον τῆς κατακρινομένης ἐν τῇ προσδοκωμένῃ κοινωνικῇ, ἀλλὰ διεθνῆ Ἐπαναστάσει, καὶ ἡ ἐπιδικίωσις ἀνεγέρσεως, μετὰ τῆς καταστραφῆς, τῆς Κοινωνίας στηριζομένης ἐπὶ νέων βάσεων καὶ μὴ ἐμπεριεχομένης τῆς ἀκαὶ τῶ ἐλαττώματος τῆς παρουσίας.

Ἐπιτεθὲν ἡ ἐξ ἀνάγκης γέννησις τῆς Ἀναρχίας.
Ἡ ἀνάγκη εἶναι ἓνα γεγονός.
Ἡ μέλλουσα κοινωνία πρέπει νὰ στηριχθῆ ἐπὶ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου.
Κοινωνία στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἐξαρτήσεως εἶναι καταστροφὴ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐντὸς αὐτῆς βιούντων ζώντων, κινουμένων ἀτόμων.
Μία τοιαύτη κοινωνία πρέπει νὰ πολεμηθῆ καὶ εἶναι δυνατόν νὰ κατασυντριβῆ.
Τὸν σκοπεῖλον τούτον, τῆς ἐξαρτήσεως, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κάμωσι καὶ οἱ σοσιαλισταὶ—ἔλων τῶν σχολῶν.
Ἡ μέλλουσα κοινωνία των, ὁ μέλλων ὄργανισμός τῆς πολιτείας των, στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀλληλεξαρτήσεως, δὲν εἶναι ἀπληραγμένος τῆς αἰτίας ταύτης ἔλων τῶν κακῶν.
Ἐπομένως, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πράξωμεν ἄλλως ἢ νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τῶτομα ἐν τοιαύτῃ Κοινωνίᾳ θὰ ἔχωσιν ἀπώλεσιν τὴν ἐλευθερίαν των.
Προτείνεται ἡ ἐξῆς ἀντίρρησις:
Ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῆς Ἀναρχικῆς, ὅπου τὸ ἄτομον εἶναι ἐπιδικῶν μέσον τῆν ἰκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν, τῆς ἐξῆς προκρούς διαρκῶς πρὸς τὰς θελήσεις τῶν ἄλλων ἀτόμων, καὶ τότε θὰ πολεμηθῆ ἀπὸ ἐν ἀλληλοράγωμα ἢ θὰ ἰσπανέται εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς κτηνώδους βίας. Δηλαδὴ πρὸς τὸν ἄτομον, ἐπιχειροῦν τὴν πραγματοποίησιν τῆς

σκέψαν τον, τις όποιες συνέλαβε. Ο ά προσκρούση προς άλλο άτομον τή όποιον συγγένως έχει άποφασίζει να βάλη εις πρῶτον τήν ταυτοσκέψιν, ήτις κατά σύμπτωση αντίκειται εις τήν ίδιάν σου. Τά δύο ταύτα άτομα δε εις τρίτον θά έλθωσιν εις εφῆν, έν τών όποιών ή πρέπει να εκλείψη ή πρέπει να ύποταχθῆ εις τήν θέλησιν του άλλου, του δυνατωτέρου, άρ' ού ούδεις θά έχη τή δικαίωμα να έπαιεί.

"Όταν ει έν τω πεδίω της πάλης των ίδιων προηγηθέντες ήμιν συντρέσει έλεγον και ύποστήριζον, ότι ή παρούσα πολιτικοκοινωνική όργάνωσις βασίζεται επί της καταστροφής της ελευθερίας των άπαρτιζόντων αυτήν άτόμων και έδεικνυσεν τά κακά άτινα προήρχοντο εκ τούτου και κατάγγειλον ότι ή όργάνωσις αύτη έπρεπε να εκλείψη, οι αντίτρονοντες έλεγον εις αύτους :

"— Αλλά οι όποιου όργανισμοσ άντικεινται, ήτοι τήν κοινωνίαν ταύτην ούτε, ούτινες άδειείται ότι αύτη είναι σεσηπυα μέχρι της ρίζης ;

Και άληθώς, και πράγματι, κατά τους πρώτους χρόνους δέν ύπῆρχον άκριβής ιδέα, άκριβής γνώσις, επί όποιου όργανισμοσ θά δυναθώμεν ν' άνδρίσωμεν τήν μέλλουσαν κοινότητα μετά τήν καταστροφήν και τόν εξαφανισμόν όλων των άδικιών, των προλήψεων και των προνομίων, επί των όποιών έχει στηριχθῆ ή παρών πολιτικοκοινωνική όργάνωσις. Τό έργον των συντρόφων μας δέν ήτο άλλο παρά να καταδεικνύσει τά κακά ταύτα και να κάμωσι να έννοήσωσιν, ότι έπρεπε να εξαφανισθῆσι διά του σύρηγτικου και σωτηρίου έργου της *Κοινωνικής Επαναστάσεως*.

Και τότε οι αντίπαλοι μας έκατηγόρουσι ότι θέλομεν να καταστρέψωμεν, έχι δι' άλλο τι, αλλά, χάριν του γούστου της καταστροφής.

Αλλά χάρις των σπουδών και των άνοζητήσεων ανθρώπων άφιερομένων και άφροισμένων μετά ζήλου εις τήν ίδιαν, ή *Αναρχία* ήδυνήθη ν' άποκριθῆ νικηφόρος εις αυτές τάς άντικρούσεις των αντίτρονοντων.

Και τότε κατεδείξαμεν εις αύτους, ότι διά του φυσικού μυστηρίου αλληλεγγύης, της συνεννοήσεως, της ελευθέρας όργάνωσεως των ατόμων εις ομάδας και της καταστροφής των αιδιών, πάσα σύγκρουσις μεταξύ αυτών θά ήτο άδύνατος και ότι και εάν επήρχετο τυχαίως τιαύτη θ' άπκαθίστα τήν άρμονίαν έπομένως ή πλήρης του άτόμου ελευθερία δέν ήτο δυνατόν να εκλείψη, δέν ήτο δυνατόν να καταστραφῆ έν τή Κοινωνία εκείνη του μέλλοντος

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΣ

Άρετή είναι ή πανουργία εις τή διαρκείαν τή των άλλων.

(Κοιτίς και Καλλιθέας. Πλατ. Γοργ. 483 Πόλος αὐτοῦ: 470 Πολ. I 344).

Εάν ύπάρχει Ισότης, όταν ή ευμάρια λάμπει παρά τή άθλιότητι.

Τό να ήναί τις δυστυχής είναι τή αὐτό ώ: να ήτο έλθρὸς του ανθρώπου γένους.

Sand.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗΝ ΑΡΗΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Τό έργον τή όποιον, αγαπητέ, μετ' αναδίσαστε είναι έχι μόνον δυσχερές αλλά μετ' αβέλλει και εις άνησυχίαν, διότι δέν γνωρίζω αν δυναθώσι να με έννοήσωσιν οι Γη-γενεσις (*), επειδή ήμεις έχομεν πολύ διάφορον τρόπον του σκέπτασθε του ήμετέρου. Φοβόσομαι μήπως δέν δυναθῆτε να έννοήσθε έκείνο. Τό όποιον θέλω να σας είπω και περιέγραφομαι τοῦ λόγου μου λαμβάνοντας αύτους άλλως άντ' άλλων τουσ βλάρω άντι να δευλήσω.

"Όταν, αγαπητέ, ρίψομεν τή βλέμμα μας επί των κοιτών του πλανήτου σας και παρατηροῦμεν τήν επικρατούσαν εις αύτους επισοδορομικήτητα, λύπη βαδιστα πλημμυρεί τόν εγκέφαλόν μας. Αυτούμεθα, διότι υπό τάς συνθήκας υπό τάς όποιών ζήτε, καθίστασθε πολύ δυστυχῆ. Πῶς ήδύνασθε να ζήτε και πῶς ζήτε ! Ημεις ήμῶς ελπίζομεν ότι ή κατάσταση σας αύτη δέν θά ήναι αιώνια, διότι δέν είναι άίματος. Δέν θά παρέλθῆ πολλοί χρόνος και τά πάντα παρ' ήμιν θά μεταδλήθωσιν. Τό συμπεραίνομεν τούτο, διότι μεταξύ ήμῶν ήρχισαν βλαστάνουσι ιδέαι ύγιειναι, οι όποιαι θά δεηγήσωσιν ύμῶς εις τήν άληθῆ πρόοδον.

Έδω σκέπτονται πῶς είναι δυνατόν να σας φανώμεν χρήσιμοι. Αλλά ή φοβερὰ εις όλα επισοδορομικήτης σας μετ' αναγκάζει να παρατηροῦμεν τήν ιδίαν ταύτην. Έχει άποφασισθῆ μόνον διά καταληπτῶν εις ύμῶς μέσων, να εκλώσομεν των προσοχῆν σας και να σας καταστήσωμεν γνωστοῦν ότι και ο ήμέτερος πλανήτης κατοικείται. Μετά συγκινήσεως είδομεν ότι έν μέρει έπετύχομεν τούτο, άρ' ού επί πολλόν χρόνον προσπαθήσαμεν. Η χαρά μας ήτο μεγάλη όταν ήκούσαμεν και είδομεν ότι οι σοφοί σας (ώς τους ενομάζεται ήμεις, διότι παρ' ήμῶν δέν ύπάρχουν άνθρωποι άνωτέρως και κατωτέρως πνευματικής άναπτύξεως. Τιαύτη είναι ή φύσις μας). ήννόησαν τούτο και ετοιμάζονται να μας άπαντήσωσιν. Τό εφῆδον αυτών περί παραγωγής φωτός μεγίστης έντάσεως διά πολλών ήλιογράφων, είναι καλόν. Ημεις θάπαντήσωμεν. Ανωτέρω λέγω ήκούσαμεν. Λέγω οὔτω διότι εις ήμῶς δέν είναι δύσκολον τούτο. Διά του . . . (έννοια τή όποιον άδυνατοῦσιν να εκλεδικεῦσωμεν) ώς θυνάμεθα να έννοήσωμεν πρόκειται ίσως περί μηχανήματος) θυνάμεθα να ακούσωμεν τί λέγεται. Ός διά του . . . (έτερον ίσως έννοια μηχανήματος επερ έπίσης άδυνατοῦσιν να εκλεδικεῦσωμεν) θυνάμεθα να ίδωμεν τί πράττεται. Ημεις ήδύναμεθα κάλλιστα να σας ήμιλήσωμεν διά του . . . (έννοια έτερον ίσως μηχανήματος) άντι να καταροῦσῶμεν εις τά δια νόησεων σημεια, αλλά φοβόσομεθα μή μεταροῦθῶμεν πράττοντες τούτο, διότι πιθανόν οι Γη-γενεσις (*) άκούοντας φωνή εκ του ουρανοσ καταροῦμένην, υπό άόρατου έντροσ, νοήσωσιν ότι ήμιλεῖ υπέρτατόν τι έν, μεταροῦσική τις δύναμις, σαταλική τις άόρατος ύπαρξις, εις τάς οὔτοι έπεδίδεσθαι, ήτι άδυνατοῦσιν να έννοήσωσιν. Φοβέρων άλλῶς.

(*) Έμῶς τῶς κατοικῶν τῆς Γῆς.

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟΝ ΜΟΥ

Ο νοῦς καὶ ἡ φαντασία μου ζευγαρωμένοι
 ἔμπρός μου
 Φέρνουν τὸ μέλλον τοῦ κόσμου
 καὶ τὸν βίον τοῦ σ' ἐκεῖνο
 Ὡς εἰς βιβλίον ἀνοικτὸ ἀδιάπαντα ξεκρίνω
 Ἐκεί τῆς μαύρης δυστυχίας δὲν βλέπω
 Ἐξαργυμένον
 Τὸ ὄνομά της τὸ θλιμμένο
 Θωροῦ μόνη ἐκεῖ νὰ μένη
 Μὲ τὴν χροσθ' ἰσότητά τὴν λευθοῦν δαμένη
 Καὶ ἀπὸ τὸ καίριασμα τὸ ἀγνὸν κυττάζω αὐτῶν
 τῶν δύο
 Καθαρὸ τὸ μεγαλεῖο
 Τῆς μιγμένης ἁρμονίας
 Τὰ δῶρα νὰ σκορπᾷ σ'τὴ Γῆ τῆς πλουσίας
 | εὐτυχίας.
 Ἐκ τῆ Κοινωνίας Ἀρδην.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὴν πρώτην τοῦ περὶ ἄλλοιου ἀρχιμένου ἔτους ἡμέραν, μετὰ μετὰ ἀσημῶσαν, τρεῖς ἡμερῶν, πρὶ ἀλληλοχρηστεύοντο εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Ἀρείας, καὶ ἐγέλων. Δυσκίδαζον οὕτω ἄς οὐ δὲν εἶχον καὶ αὐτοὶ χρῆματα περισσεύοντα νὰ διασκεδάσωσιν ἄλλως κατὰ τὴν ἐρωτάσιμον ταύτην ἡμέραν. Ἀλλὰ τὸ νέον τοῦτο εἶδος τῆς ἐπισκεδύσεως φαίνεται ὅτι ἐτάραξε τὰ νεῦρα τεσσάρων ὀργάνων τῆς Ἐξουσίας, τεσσάρων δηλαδὴ ἀνθρωποποικνηρῶν ἢ σαυροειδῶν, κατὰ τὴν ἐπιτυχή ἔκφρασιν τοῦ Λαοῦ, διερρηγμένων ἐκείθεν διὰ τοῦτο εἰς ἕξ αὐτῶν συνέλαβεν ἓνα τῶν νέων τούτων, καὶ ἤρπασε νὰ τὸν κτεπῆ κλωτσιῆς καὶ γρονθίης μέχρις ὅτου κατέπεσεν ἡ δυστυχὴς νεοῦ ἡμιθωκῆς χαμαὶ, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου. Τότε ὁ χωροφύλαξ μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ἀνεχώρησεν ἤτυρος καὶ ἀνεχώρητος. Αἱ προσδραμοῦσαι δυναίκες τῆς γειτωνικῆς ἐκείνης καὶ τινες ἄλλοις θέταντες τὸν ἀτυχῆ νέον ἐν οἰκτρῇ κατὰστάσει ἐπὶ μιᾷ καρέκλας τὸν μετέφερον εἰς τὸν οἶκόν του.

Ὁ παθὼν ὀνομάζεται Νικόλιος Καθουρας ἢ Ταβῆς, εἶναι δὲ ἐκρορωτῆς τὸ ἐπάγγελμα. Πρὸ καιροῦ, ἐν φ' εἰργάζετο, ὀλοσθεῖσας ἔπεσον ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἐντὸς τοῦ κοίτους τοῦ πλοίου καὶ συνέτριψε τὴν κεφαλὴν του τὸ ἓνα πόδι του καὶ τὸ ἓνα χερὶ του. Ὁ ἰατρός μετὰ δυσκολίας κατόρθωσε, μετὰ πολυχρόνιον θεραπείαν, νὰ ἰατρευθῆται τὰ συνταγματικά μεντα ταῦτα μέλη τοῦ σώματός του. Μόλις δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε κατορθώσει νὰ ἐξέρχεται.

Ἐνας ἐλευθερὸς συνταγματικὸς πολίτης Ἕλλην ἑποικιστὴ καὶ ἴσως κατέστη ἀνίκαιος ποδὸς ἐργασίαν ἀπὸ τῆς κλωτσιᾶς καὶ γρονθίης ἐνὸς ὀργάνου τῆς Ἐξουσίας. Πολλοὶ βεβαίως ἀντελήθησαν ἢ ἕτασαν τὸ γεγονός, πολλοὶ ὀλίγοι θὰ ἦναι ὅμως ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ ἔκκαμον τὴν σκέψιν· ὅτι ἐν ὄσῳ ὑπάρχουσιν Ἐλευθίαι πάντοτε παρὰ τῶν ὀργάνων αὐτῶν θὰ λαμβάνουσιν χώραν οὐκ αἰσχυρὰ.

Ταῦταί τε πράξεις τῶν ὀργάνων τῆς Ἐξουσίας γεννῶσι καὶ ἐξεγέρουσι τὸ μῖσος ἐναντίον αὐτῶν καὶ τοῦ Κράτους ἐν ταῖς συνελεύσεσι τοῦ Λαοῦ. Εἰς ἄλλα ἔθνη καὶ πρὸ πάντων σ'τὴ Βαρκὴ ὄψη, τὰ ὄργανα τῆς Ἐξουσίας, κατόπι τοιαύτης

πράξεως κακὰ θὰ τὴν εἶχε καὶ δύσκολα θὰ ἐξαρτῆσαι ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Λαοῦ.

Αἱ γνώσται σικηρὴ οἱ λαβέουσι χώραν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς θ' ταύροντος μηνὸς ἐν τῷ χωρίῳ Σκουροχωρίου τοῦ Πύργου μετὰ τῶν χωρικῶν καὶ Ἐξουσίας, καὶ ἄς ὁ εἰς ἐκ τοῦ ἰσοπαριστοιῦ κατὰ πόδας ἔπισσαν νεκρὸς καὶ αἶψος ἄλλοι ἰσπληρωθῆται, σοβαρῶς κρέται νὰ μὴ ἀδύνη καὶ νὰ μὴ πεύγη, ὅτι ὁ καιρὸς τῶν Νόμων καὶ τῶν Ἐξουσιῶν παρῆλθον πλέον.

Ὁ ἄνθρωπος, οὕτως τῷ ὑπολείπονται ἄρα ἐπιβήματα διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰσοστὸν οἶκον, βεβαίως ἐγνώρισεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ Ἐξουσίαί εἰς τὰς κοινωνίας χωρημένους ἐπὶ τὰ ἰκονήματα εἰς τὰς οἰκοδομὰς. Ὅταν οὕτοι κτισθῶν ἔχῃ μόνον τὰ ἰκονήματα δὲν χωρημένους πλέον ἀλλὰ καὶ ἐλεῖπτου. Οὕτω καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ Ἐξουσίαί ἴσως, ἐν τῷ ὄσῳ τῆς ἰσότητος τῶν κοινωνιῶν νὰ ἐρηθίσουσιν, ἤδη οὕτως ἐλάττωσιν, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς ἔκφρασις τοῦ Σκουροχωρίου. Ταῦτα—τὰ συμβᾶν—εἶναι ἀπόρρητα, εἶναι γέννημα τῶν Νόμων καὶ τῶν Ἐξουσιῶν.

Ὁ ἄνθρωπος ἤδη δὲν φοβεῖται τοὺς Νόμους καὶ τὸν Ἐξουσίας. Οἱ μὲν τὸν βεβήνουν, οἱ δὲ τὸν πιέζουν ὑπερβαίνοντως καὶ ζητεῖ νὰ τὸς ἀπειθοῦν. Καθήμερον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς γῆνους ἀρτίαις καθόμεν οὕτως εἶδος συμβᾶν, ὡς τὸ ἀνοκτῶν ἀνεκέρμενον. Οἱ ἄνθρωποι δὲ θέλοσι πλεονεκτήματα καὶ Ἐξουσίας. Μανθάνουσι ν' αὐτοδοιοῦνται.

I. M. M.

Αἱ σικηρὴ τοῦ Σκουροχωρίου ἔχουν καὶ συνέλειαν. Μετὰ τὸ γεγονός ὁ ἀτυνομὸς Πύργου ἐκστρατεύσας μετ' ὄλων τῶν ἀτυνομικῶν ὀργάνων του κατὰ τὸν εἰρημένον χωρίον συνέλαβε τοὺς χωρικοὺς καὶ ἄς οὐ τοὺς ἀπήγαγε καὶ τοὺς ἐνέκλεισεν εἰς τὸ μπουρτζεῖο τοῦ ἀτυνομικοῦ καταστήματός τοὺς ἔσπασε ἀπὸ τὸ ἔδρα. Ἀλλὰ δὲν τοῦ ἤρπασε τούτο. Ἐλεγκάτητε τὰς οἰκίας τοῦ χωρίου, κατέσπασε τὰ ἐπιπλά αὐτῶν καὶ ἀρκετάς τὰ παραθυροῦλα τῶν οἰκιῶν ἤνευ πύργῳ δι' αὐτῶν καὶ ἔψησε ἀρκετοὺς ἄμυνος, οὗς ἤρπασε τῶν ποιμνιοστασιῶν τῶν χωρικῶν. Ὁ Ἐλευθερὸς συνταγματικὸς Ἕλληνικὸς λαὸς ἄς ἐπικρέται διὰ τὴν ἐλευθερίαν του, τοὺς νόμους του καὶ τὰς ἐξουσίας του.

A. Θ. H.

Σύντροφοι ἀσχυθεῖς ἐκ Πύργου (Ἡλείας) μὴς ἐθελοῦσεν ὅτι οἱ ἐκεῖ σύντροφοι ἐργάζονται δραστηρίως πρὸς ἐκδόσιν τῶν ἀναρχικῶν ἰδεῶν. Δύο κέντρα ὑπάρχουσιν, εἴθη γίνεται τακτικῶς ἢ ἀνάπτυξίς τῶν ἰδεῶν μας, ὁ δὲ ἀσχυθεῖς τῶν ἀναρχικῶν εἶναι οὐκ ὀλίγος.

Ὁ λαὸς τῆς Ἡλείας πάντοτε ὑπέστην ἐπὶ πλέον φιλαδέλφους καὶ φιλοπρόβους τοῦ λοιποῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

I. H. M.

Ἀτυχῆς γέροντος ἱερέως οὕτως τὰ ῥάχη τῆς τε ζωῆς καὶ τῶν ἐνδύματων ἐπλανήτο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ Πειραιῶς κλαίων τις εἶδε τὴν μορφήν του. Ἀλλὰ ὡς νὰ μὴ ἤσκη ἢ καταδρομὴ τῆς τύχης προτετέθη εἰς αὐτὴν καὶ ἡ τῶν ἀγιοπαίδων καὶ τινῶν ἀνδρῶν, εἴ-τινες διατηρούμενοι εἰς τὴν ἰσοθεῖαν ὑπὸ αἰ τῆς Πολιτείας καὶ Πλουτοκρατίας καὶ οὐκ εἰσέχοντες ἕτερον μέτρον ψυχρογυγίας κατὰχρῶνται εἰς τὸ νὰ σκόπτωσι, νὰ ἐξουτελιζῶσι καὶ παντοιοτρόπως νὰ βλατανίζωσι πάντα ἀτυχῆ νεοῦ δὲν τοῦ βίου μόνον καὶ μόνον χάριν ἰσότητος, ὅπως καὶ εἰς τὴν παρεῖσαν περίστασιν. Ἐπέτυχον δὲ διὰ τῶν γονορροειδῶν ἐξουσιολογημάτων των καὶ ἄλλων βασιλῶν νὰ κατεστήσῃ τὸν ἄνθρωπον παρεφρονα. Καὶ ταῦτα εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀνίστου δικαιοσύνης τῆς πνευματικῆς τρωφῆς.

K. X. S.

Οἱ ἰσπῆται ἤρπασαν νὰ ἐξυπνοῦν καὶ οὐτοί. Ἡ ἔδρα πολιτικῆ καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως, ἢ ἀποκαλυπτομένη καὶ

ἐκάστην, ἢ καταδικάζουσα καὶ εἰς τὸ πλεονεκτήσιον ἀνθρώπων τοῦν τὴν παύσαν ἐν τῇ ὑποφάντασι καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῦ νὰ παραστήσῃ κατ' ἑξῆς, ὅτι ἔπειτα πολιτικοκοινωνικὸς δυναμισμὸς δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸ κοινωτικὸν ἀγαθόν.

Κατὰ τὸ διακείμενον τῶν παρελθουσῶν ἑσποδῶν, κατ' ἑξῆς ἔργασις ἡμετέροισιν κατ' ἐγγὺς ἐπαύσαν, οἱ ἔργαται ἀναλογίζονται τὴν κατὰ τὸ διακείμενον τοῦτο τῆς ἀκούσιας ἀερίαις δυστηρίας των. Ἡ περίστασις αὕτη ἔξῃ διδάξῃ τοὺς ἔργατας ὅτι, ἐν ὅσο ὑπάρχει τὸ ἐλλείπον τὸ σύστημα τοῦ ἡμερομισθίου ἔχει μόνον τὴν ἴσιν δόξαν τῶν ἐργατασιαρχῶν ἀλλὰ καὶ διεκδικεῖ τὸ ἀπαιτεῖν τοὺς ἄλλους τῆς πείνης τὰ καταπορευτικὰ καὶ καταβασαντικὰ τὸν νοῦν αὐτῶν.

Δ. Θ. Κρ.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Ἐκ τῶν ἀφ' ἡμερῶν ἐφημερίδων)

ΤΟΥΡΚΙΑ

Οἱ συλλληθρόντες συνεπεία τῆς τελευταίας υποτιθημένης συμφωνίας κατὰ τοῦ Σουλτάνου ἐπορεύθησαν ἐπὶ ἐνδὲ ἀποπέλασον τὸ ὅποιον ἀμέσως ἀνήχθη εἰς τὸ βαθὺ πέλαγος καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν φέροντες ἐπὶ τοῦ λαμοῦ οὐκ ὀλίγους λίθους. Ἐνας Ἕλληνα μεταδὺ τῶν συλλληθρόντων ἀπέθανε συνεπεία τῶν βρασιανιστηρίων.

Ἡ συνάδελφος τῶν Παρισίων «Les Temps Nouveaux» ἀγγέλλουσα τὸ γεγονός καὶ εἰρωνευμένη τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας γράφει: «Βεβαίως ἐπὶ ὁ Ἄνοτος ἔχουσε δάκρυα στοργῆς συλλογισμένους τὴν δικαιοσύνην τοῦ μεγάλου φίλου του Ἀβδούλ Σαμίτ.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Υπηρέτρια.—Ἐν τῇ μελλούσῃ ἀναρχικῇ κοινωσίᾳ ἕκαστος θὰ ὑπηρετῇ τὸν ἑαυτὸν του. Ὑπηρετᾶται καὶ ὑπηρετρεῖται δὲν θὰ ὑπάρχουν. Ἡ πτωχὴ κόρη ἢ ὅποια σήμερον ἀναγκάζεται νὰ κατέλθῃ νὰ γίνῃ δούλα, ὑπὸ διαταγὰς κυρίου καὶ κυρίας, τότε ἐκλειψάσης τῆς αἰτίας, ἥτις σήμερον τὴν ἀναγκάζει δὲν θὰ γίνητε τοιαύτη, ἀλλὰ θὰ ἔχη ταῦτά, ὡς πᾶσα ἄλλη γυνή, δικαιώματα.

Ἀποροῦντι.—Ἡ τελειοποίησις τῶν μηχανῶν θέλει ἀλλοίξει, ἐν τῇ Κοινωσίᾳ τοῦ μέλλοντος, τοὺς ἀνθρώπους μέγαν μέρος τῆς σωματικῆς ἐργασίας. Οὕτω, π. γ., καθεὶς δὲν θὰ ἴσῃ ἀναγκασμένος νὰ καθαρίζῃ κατ' ἐκάστην πρωίαν τὰ ὑποδήματά του, διότι τὴν ἐργασίαν ταύτην θὰ ἐκτελῶσι δημόσιοι πρὸς τοῦτο μηχαναί. Ἄλλη μηχανὴ θὰ πλένῃ τὰ μαγειρικὰ σκεύη καὶ τὰς προφίδας κλπ. Σωλῆνες εἰς ὅλων τὰς οἰκίας θὰ φέρωνται ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν τὸν ἀναγκαῖον φωτισμόν, θερμαντικὸν ἀέριον, ψυχρὸν καὶ θερμὸν ὕδωρ.

Διδάσκαλον, Παιραῖ.—Σχεδὸν ὅλοι οἱ διδάσκαλοι διδάσκουσιν ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ σχολείου τοὺς μαθητὰς μηχανικῶς καὶ ἐπιπέλατως χωρὶς νὰ ἐξισκῶσιν ἐφ' ὅ,τι διδάσκουσι τὴν κρίσιν των καὶ τὴν πρωτεβουλίαν των. Ἀποδείξει ἐν ᾧ διδάσκαλος τὸν μαθητὴν ὅτι ἕνα καὶ ἕνα κἀμνον πάντοτε δύο, κατὰ οἱ ἴσιν, μόλις μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἐν ἄλλῳ τινὶ μαθήματι, τὸν διδάσκουσιν ὅτι τὰ τρία πρόσωπα κἀμνον μόνον ἕνα! ἢ ἐφ' ὅ ἐν τῷ πρώτῳ μαθήματι τὸν διδάσκουσιν ὅτι ἐκ τοῦ μηδενὸς τίποτε δὲν παύσεται, αὐτοὶ οἱ ἴσιν τὸν διδάσκουσιν, μόλις μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἑρας δὲν τὸ πᾶν ἐξέρχεται ἐκ τοῦ μηδενός!!

Ἰγρία.—Ἀπαύθη. Οἱ ἀστὲρες ὡς βεβηκίως θὰ γνωρίζετε, εἶναι πολὺ τῆς Γῆς μεγαλειότεροι καὶ ἀπέχουσι πολλὰ ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων ἀπ' αὐτῆς, δὲν ἴσο

δυνατὸν ἐπιπέλατως νὰ ἐπιβῇ ἐκ τῶν μακρῶν τῶν ἀστέρων κατὰ τὴν ἀποκοσίαν των, διότι δὲν νὰ εἰς ἀστέρας αὐτοὺς τὸν ὄρθρον καὶ τὴν οἰκίαν, ἐν ᾧ ἴσιν τὸ ἴσιν ἐν Φατῆν, Ἐρσπε νὰ ἴσιν ὀλίγα μέτρα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, μόνον, ὑπερ ἀπὸ τῶν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ,"

Πατρῶν :	Δραχ.	Λεπτὰ
Μικ ὑπηρετρεῖται	1	30
Ἐργατὴς βυλουργός	—	55
Θ. Κερκὸς (ἔξ ἐτήσιας συνδρομῆς)	2	—
Ἄθ καὶ Τσι. Ἄντι. (ἔξ ἐτήσιας συνδρομῆς)	2	—
Ν. Ἀλοῦ (ἔξ ἐτήσιας συνδρομῆς ἐξαιρέτου)	1	—
<i>Ἀίγιον</i>		
Α. Β. (γραμματὸς)	—	75
<i>Μερίμων</i>		
Ν. Π. Παν. (ἔξ ἐξαιρέτου συνδρομῆς)	1	—
Ἐκ προηγουμένου φύλλον εἰσφορῶν	74	—
Τὸ ὅλον δραχ.	82	60

ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ,"

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς :

ΒΙΒΛΙΑ

Τὶ θέλουσι οἱ Ἀναρχικοὶ	Λεπ. 10
Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναίκας καὶ ἡ ἐγκληματικότης	» 10
Ἀδύναμις καὶ ὕλη, Βλινερ	Δρ. —
Ὁ Ρακοσυλλέκτης (μυθιστόρημα)	» 3
L'Anarchie	Λεπ. 25
L'inévitable Anarchie	» 25
Aux Anarchistes qui s'ignorent	» 20
Pages d'histoire socialiste	» 50

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«Ἐπὶ τὰ Πρόσω» (1896—1897) ἕκαστος τόμος δραχ. 3.—	
«Les Temps Nouveaux» τὸ φύλλον λεπτὰ	25
«Le Père Peinard»	» 25
«Le Libertaire»	» 30

"ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ,"

(EN AVANT)

Administration : Rue Colokotroni—Patras (Grèce).

ABONNEMENTS

Pour la Grèce		Pour l'étranger	
Un An	Dr. 2	Un An	Fr. 3
Six mois	» 1	Six mois	» 2

Les abonnements peuvent être payés en timbre-postes de tous pays.

Η "ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ," ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΝΤΙ 5 ΛΕΠΤΩΝ

Ἐν Πάτραις : εἰς τὰ Γραφεῖά μας, ὁδὸς Κολοκοτρώνη, Συναίχια Ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Ἀθήναις : Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ε. Πολιτῆ, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ 41—Εἰς τὰ Κιόσκια.—Εἰς τὴν Στοάν τοῦ Ταχυδρομείου καὶ εἰς τοὺς Σταθμοὺς τοῦ Σιδηροδρόμου Παιραῖς—Ἀθηνῶν.

Ἐν Παιραῖσι : Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Δ. Μ. Σκλιᾶ.

Ἐπιβάντες : Δημήτριος Θ. Καραμπιλίας.